

Бурлаченко А.С.,

студентка IV курсу кафедри музичного та хореографічного мистецтва ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Пак І.О., заслужений працівник культури України, доцент за наказом кафедри музичного та хореографічного мистецтва ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв, Україна

ІСТОРІЯ ОРЛЕАНСЬКОЇ ДИВИ У СУЧАСНІЙ ІСТОРІОГРАФІЇ

Постать Жанни д'Арк завжди була і залишається однією з тих історичних постатей, які привертають увагу не тільки професійних істориків, а й викликають інтерес у широкого кола людей. Все життя Жанни д'Арк оповите легендами. Починаючи з дня її народження, який, як прийнято думати, припадає на 6 січня 1412 року, і закінчуючи її смертю 30 травня 1431 року. Хоча, остання дата відома абсолютно точно, оскільки вона згадується в десятках свідчень сучасників, в тому числі в офіційних судових документах і королівських листах, але історики так і не зійшлися на одній даті. У Франції прийнято вважати, що це сталося 31 травня 1431 року, в свою чергу, деякі історики подають 30 травня 1431 року. А англійські літописці Уільям Кекстон та Полідор Віргіліус наполягають, що це відбулося у лютому 1432 року. Жан де Серр у своєму «Огляді історії Франції» пише, що це відбулося 6 липня 1431 року. Якби там не було, 590 років тому «за єресь, відьомство і носіння чоловічого одягу» на Старій Ринковій площі в Руані 19-літню Жанну д'Арк було спалено. Вона у Столітній війні проти Англії воювала на боці французького короля Карла VII і принесла йому чимало успіхів. Через чверть століття вона була повністю виправдана рішенням нового судового процесу, проведеного за розпорядженням папи римського, а через 500 років — 16 травня 1920 року папа Бенедикт XV канонізував її, визначивши 30 травня Днем пам'яті Жанни д'Арк. Проте Жанна д'Арк уже давно стала не лише дочкою Франції, а й прикладом для наслідування для всіх пригноблених народів, які усвідомили себе такими і хотіли б, аби це змінилося. Доки професійні та непрофесійні історики продовжують сперечатися про нестиковки у біографії Жанни д'Арк, митці різних жанрів її образ використовували відомі акторки, вельможні пані, він став символом феміністичного спротиву та боротьби з насильством проти жінок. Говорячи про жіночу войовничість чи не найбільш згадуваною стає орлеанська дівка Жанна д'Арк, героїня столітньої війни, що у 1920 році була долучена церквою до лику святих. Про неї складено безліч

літературних творів та написано сотні полотен, що возвеличують її постать. І загалом, її образ став надзвичайно популярним у культурі. Починаючи з кінця ХІХ століття, кожне місто у Франції вважало за необхідність встановлення пам'ятника: у 1875 році на площі Пірамід у Парижі була встановлена робота Фреміє, а у 1882 році був встановлений пам'ятник у Комп'єні, 1892 році – в Домремі. Такі митці як Рубенс, Енгр, Реріх присвячували їй полотна. З появою кінематографу, образ орлеанської дівки почали використовувати й режисери. Перший фільм, присвячений Жанні д'Арк вийшов у світ 1899 року і, на сьогодні кількість стрічок присвячених її життю налічує більше ніж 70 позицій. Жанну д'Арк почали зображати ще за життя, її образ увійшов до скарбниці сюжетів світових живопису та графіки, варіюючись відповідно до канонів часу. Найчастішими мотивами є сцени навернення д'Арк біблійними духами, батальні сцени (найчастіше — Орлеан та облога Парижа), полон та страта. Д'Арк присвячували свої полотна Рубенс, Жилло Сент Евр (цикл картин), Енгр, Бастьєн-Лепаж, Жан-Жак Шерер (цикл), Гоген, Реріх та багато інших. Окрім того, масова культура настільки поглинула образ войовничої жінки, що Жанна д'Арк, поступово стає нерідким персонажем комп'ютерних ігор або ж таких явищ японської культури як манга та аніме. Ім'я Жанни д'Арк з'являється на бойових крейсерах, морських суднах, та навіть стає назвою футбольного клубу з Ле Порта. *Існує три найбільш розповсюджені сюжети: Жанна пастушка, Жанна-воїн в обладунках з мечем та прапором, та Жанна-свята.* Проте, інтерпретації цих сюжетів існує безліч: кожен художник вносив власні, суб'єктивні смисли у полотна, надаючи кожному портрету Жанни неповторності та багатогранності. Образ невпинної воячки трагічної долі, сам по собі сповнений емоційного динамізму, став плідним сюжетом для численних літературних форм: поем, балад, п'єс, есе, новел, повістей, романів. Більшість із них драматичні й оспівують героїзм д'Арк, хоча є декілька комедій

Список використаних джерел:

1. Буланін Д. М. Жанна д'Арк в Росії. Исторический образ между литературой и пропагандой. – СПб : Альянс-Архео, 2016. – 720 с.
2. Стаття Анни Збаражської «Образ Жанни Д'Арк на полотнах»
3. «Діва з Орлеану : Образ Жанни Д'Арк в літературі та мистецтві»
4. Левандовский А. П.. Жанна д'Арк. – М.: Молодая гвардия, 1962; 1982.
5. Оболенский С. С. Жанна — божья Дева. – М.: Русская культура, 2013. — 496 с.
6. Перну Р., Клэн М.-В. Жанна д'Арк / Пер. Т. Пошерстник, О. Ивановой. — М.: Прогресс, Прогресс-Академия, 1992. — 560 с.
7. Процесс Жанны д'Арк: Материалы инквизиционного процесса / Пер., коммент., статья А. Б. Скакальской. — М.; СПб.: Альянс-Архео, 2008.
8. Ромм Ф. Жанна д'Арк: Загадки Орлеанской девы. — М.: ЭНАС, 2008. — 216 с.
9. Тогоева О. И. Вольтер, Жанна д'Арк и осёл. К истории одного мотива // Французский ежегодник 2008. — М., 2008. — С. 25—46.

10. Тогоева О. И. Еретичка, ставшая святой. Две жизни Жанны д'Арк. — М.: Центр гуманитарных инициатив, 2016. — 576 с.
11. Эрлихман В. В. Жанна д'Арк. Святая или грешница? — М.: Вече, 2014. — 224 с.
12. Марк Твен. Личные воспоминания о Жанне д'Арк сьера Луи де Конта, её пажа и секретаря
13. Мережковский Д. С. Жанна д'Арк
14. Мария Йозефа Курк фон Потурцин. Жанна д'Арк
15. Крылов П. В. Мужской костюм Жанны д'Арк: неслыханная дерзость или вынужденный шаг?
16. Деко А. Великие Загадки Истории: Была ли сожжена Жанна д'Арк?
17. Велейко О. Оклеветанная Жанна, или разоблачение «разоблачений»
18. Шоу Б. Святая Иоанна (Saint Joan). — 1923
19. DeVries, Kelly (1999). *Joan of Arc: A Military Leader*. Gloucestershire: Sutton Publishing.
20. Gower, Ronald Sutherland. *Joan of Arc*. Архів оригіналу за 3 березня 2006.

Воєнний А.І.,

студент ІV курсу кафедри дизайну ВП «Миколаївський факультет менеджменту і бізнесу Київського університету культури»;
Науковий керівник: Одробінський Ю.В.,
кандидат мистецтвознавства, доцент,
завідувач кафедри дизайну
ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв, Україна

ХУДОЖНІ ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНИХ ПЛАКАТІВ ЗА ТЕМОЮ ЕКО-ЗАХИСТ

Сучасний соціальний плакат сьогодні – важлива складова соціальної комунікації між організаціями, владою та людиною. Він є засобом донесення важливої інформації до населення, звертаючи увагу на особливості та принципи життєвих позицій у необхідний час. Наприклад, в часи масової небезпечної захворюваності на COVID-19 або сезону цвітіння амброзії і розповсюдження алергії або необхідність населення у донорської крові, соціальні плакати мають величезне значення у зовнішній і внутрішній рекламі міст, застерігаючи та концентруючи увагу на певній проблемі.

Саме еко-плакати, що направлені на захист охорони довкілля, економії природних ресурсів, безвідхідних технологій виробництва, організації процесів розумного споживання у реаліях сьогодення, також дуже важливі [4, с. 223]. Їхнє